

I 1952—53 genfremsattes lovforslaget i landstinget med enkelte ændringer, hvorefter de nye lønnings- og pensionsregler skulle have virkning fra 1. april 1952.

Efter 1. behandling, der ikke gav anledning til nogen fornyet debat, henvistes lovforslaget til fortsat behandling i et landstingsudvalg.

I dettes enstemmige betænkning indstilledes lovforslaget til vedtagelse med nogle ændringer, som var foreslået eller tiltrådt af udvalget som helhed. Ifølge disse tillægges der distriktsjordemødre, uanset deres ægteskabelige stilling, *reguleringstillæg og andre lignende tillæg efter de for gifte mandlige tjenestemænd gældende regler*. Samtidig har man forlænget disse jordemødres lovmæssige ferie fra 2 uger til 3 uger og forbedret *pensionsforholdene* for distriktsjordemødre, der afskediges i en overgangsperiode efter 1. april 1952 og derfor i henhold til § 15 ikke fuldtud kommer ind under de nye pensionsregler. Endvidere er *statens andel i udgiften* til distriktsjordemødrenes lønning sat op fra en fjerdedel til halvdelen. Endelig er der i nye paragraffer indføjet særlige regler vedrørende forholdene for distriktsjordemødre på *Færøerne* og om forelæggelse af loven til *revision i rigsdagssamlingen 1960—61*.

Med disse ændringer vedtoges lovforslaget enstemmigt i begge ting.

Distriktsjordemødrene udgør i dag *flertallet af landets jordemødre*, idet noget over halvdelen af de ca. 800 jordemødre er ansat som distriktsjordemødre. Af distriktsjordemødrene er igen de allerfleste ansat af amtskommuner, d. v. s. med arbejde i distrikter på landet. Det er en forudsætning for loven, at der sættes effektive bestræbelser i gang for en *rationalisering af distriktsinddelingen*. I de ganske små distrikter er det tanken at søge særlige ordninger af fødselshjælpen gennemført. Ved § 13, stk. 3, er der indført hjemmel til statsstøtte til kommunernes udgifter ved sådanne særlige foranstaltninger.

De vigtigste nye bestemmelser i loven går ud på at søge *distriktsjordemoderens økonomiske forhold forbedret* således, at de i større omfang end hidtil kommer til at svare til, hvad der under hensyn til jordemoderens uddannelse og kvalificerede arbejde må anses for rimeligt.